

havde så kort taletid til min rådighed – stigende beskæftigelse, vi har lav inflation, vi har lav rente, og kronen er stærk. Så lad os komme i gang!

Og vi kan nu og her fra radikal side, også som regeringsparti – det er jo så det, man kan tillade som regeringsparti at lege lidt med og spekulere i – meget gerne i indeværende folketings-samling, det regner vi da med, fremlægge konkrete lovforslag om reform af bostandsloven og reform af boligstøtten. Og her skal vi også have for øje, hr. Villy Søvnald, de øvrige boligsubsidier, for vi er helt på det rene med, at ejerboligen jo har ganske stor støtte i dansk økonomi. Det har OECD også påpeget. Men det er noget, som vi ser som sammenhængende med en ny skattereform den dag, vi når dertil, at den nuværende skattereform skal videreføres.

Og så vil jeg pege på førtidspensionsområdet og på seniorpolitikken, og det er seniorpolitikken, jeg skal bruge mine allersidste sekunder på at sige et par ord om. Den reelle pensionsalder mener vi er for langt nede. Tilbagetrækningsalderen er for langt nede.

Jeg har noteret mig, at Ældre Sagen holdt en konference i går – det har vi nok alle sammen lagt mærke til. Der var et oplæg i Berlingske Tidende, der var skrevet af den administrerende direktør for Ældresagen, hvori han jo påpegede, at langt de fleste ældre, der trækker sig tilbage, bliver tvunget til det. Der er så en mulighed for det, fordi vi har lavet nogle ordninger. Men de bliver squeezezede – undskyld det lidt fremmedartede udtryk – eller mobbet eller presset ud, fordi både ledelse og kolleger siger: Jamen du er i den aldersgruppe, hvor du kan benytte dig af de her ordninger, så gør det dog! Hvis du ikke siger ja, eller hvis det ikke bliver dig, det går ud over, så bliver det én på 35 år, som har 2-3 små børn, og så skal han ud i arbejdsløsheds køen, men du har mulighed for dit og dat. Og så er det, vi får dette voldsomme træk på disse ordninger.

Jeg har også noteret mig nogle af de bizzarre udmeldinger, der var på Ældre Sagens konference. Vicedirektør Poul Erik Pedersen i Lederens Hovedorganisation kritiserede os, fordi vi havde disse ordninger. Men budskabet skal altså være, at hvis man ikke på arbejdsmarkedet, både arbejdstagere og arbejdsgivere, får en holdningsændring i gang og får klaret nogle af disse ting, så kan vi blive tvunget til fra Folketingets side at gribe ind.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kan jo godt starte med at sige, at mange af de mål, som hr. Bjørn Elmquist stillede op, er ikke noget, som er fremmede for Enhedslisten, og dem kan man godt have som ideelle mål.

Det, som er det vigtige, og som er det interessante, er, hvilke redskaber man måtte kunne finde på at bruge for at nå de mål, for det er sådan – og det er jo det, vi har haft problemer med både i forhold til regeringen og i forhold til nogle af Det Radikale Venstres udmeldinger – at nogle af de redskaber, man tager i anvendelse, er i fundamental modstrid med, hvad vi forestiller os som en korrekt socialretlig indstilling til, hvad borgerne har ret til. Man går den modsatte vej. Man begynder at undergrave nogle sociale rettigheder for at nå nogle andre mål. Dét synes vi at Det Radikale Venstre har et problem.

Men mange af de ting, som hr. Bjørn Elmquist var inde på her, om, at de ældre skal have mulighed for at blive på arbejdsmarkedet, at man skal have mulighed for at gå på deltid, at man skal have mulighed for skånejob, og you name it, har jo en stor og omfattende fællesnævner. Det er jo godt nok.

Men så er der den diskussion, som De Radikale kører igen og igen, om det, der hedder uafhængighedskultur/afhængighedskultur, og som man også har set omkring forsørgerkulturen, og der mener jeg simpelt hen, at Det Radikale Venstre er ude i noget værre vrøvl.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil kvittere for to ting i hr. Bjørn Elmquists tale, som man kan sige var rund og fordragelig.

Jeg vil måske være optaget af lidt det samme som hr. Bruno Jerup. Målsætningen var: Væk med en fjerdedel af overførselsindkomstmottagerne over en årrække og en halvering af de marginaliserede over ti år. Sådan en målsætning vil vi godt være med til. Det, der så bliver den skarpe diskussion, er, hvordan vi gør det. Jeg formoder, at De Radikale ikke synes, at nogen af dem, der har krav på en indtægt, fordi de ikke har nogen indtægt, skal miste den. Det er ikke på den måde, vi skal gøre det.

Men det må så betyde, at vi må nærme os de tanker, som SF foreslog sidste år ved finanslovforhandlingerne – at vi sætter os mål for nedbringelse af arbejdsløsheden. Jeg tror i al beskedenhed, at SF er de eneste, der i dag har anvist